

תפלת מנחה

וַיִּדְבֹר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעָשִׂיתָ כַּיּוֹר נַחֲשֵׁת וְכִנּוּ נַחֲשֵׁת לְרַחֲצָהּ. וְנִתְּתָה אֹתוֹ בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ. וְנִתְּתָה שָׁמָּה מַיִם: וְרַחֲצוּ אֶהָרֹן וּבְגָדָיו מִמֶּנּוּ אֵת יְדֵיהֶם וְאֵת רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאֵם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ מַיִם וְלֹא יָמָתוּ. אוֹ בְּגִשְׁתֶּם אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁרֵת. לְהִקְטִיר אִשָּׁה לַיְיָ: וְרַחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ. וְהֵיטֵה לָהֶם חֶק עוֹלָם. לוֹ וּלְזָרְעוֹ לְדוֹרֹתָם:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ וְשִׁבְּנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבַן הַתְּמִיד שִׂיכַפֵּר בְּעַדְנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ, כְּאָמֹר:

וַיִּדְבֹר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוֹ אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם. אֵת קָרְבָּנִי לַחֲמִי לְאִשֵּׁי רִיחַ נִיחָחִי. תִּשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם. זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיְיָ. כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים. שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תְּמִיד: אֵת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר. וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים: וְעֵשִׂירִית הָאִיפָה סֹלֶת לְמִנְחָהּ. בְּלוּלָהּ בְּשֶׁמֶן כְּתִית רְבִיעֵת הַחֵיץ: עֹלֶת תְּמִיד תַּעֲשֶׂה בָהֶר סִינִי. לְרִיחַ נִיחָח אִשָּׁה לַיְיָ: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַחֵיץ לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד. בְּקֹדֶשׁ הַסֹּדֶף נִסְדֵף שֶׁכַר לַיְיָ: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים. כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וְכִנְסָפוֹ תַעֲשֶׂה. אִשָּׁה רִיחַ נִיחָח לַיְיָ:

וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לְפָנֶיךָ יְיָ. וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהָרֹן הַכֹּהֲנִים אֵת דָּמֹו עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ, שֶׁתִּהְיֶה אֲמִירָה זוֹ חֲשׂוּבָה וּמְקַבְּלַת וּמְרַצָּה לְפָנֶיךָ כְּאֵלוֹ הַקָּרְבָּנִי קָרְבַן הַתְּמִיד בְּמוֹעֵדוֹ וּבְמִקְוָמוֹ וְכִהְלַכְתּוּ:

אֵתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֵת קִטְרֵת הַסַּמִּים בְּזָמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיָּם. כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה נְבִיאְךָ כְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה, קַח לָךְ סַמִּים נְטוּף וְשַׁחֲלֵת וְחַלְבֹנָה סַמִּים וּלְבָנָה זָפָה. בַּד בַּבַּד יִהְיֶה: וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קִטְרֵת, רִיחַ מַעֲשֶׂה רוּחַם. מִמֶּלַח טְהוֹר קֹדֶשׁ: וְשַׁחֲקֵת מִמֶּנָּה הַדֶּק, וְנִתְּתָה מִמֶּנָּה לְפָנֶיךָ הַעֲדַת בָּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אוֹעֵד לָךְ שָׁמָּה. קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֹאמַר, וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהָרֹן קִטְרֵת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֵת הַנְּרוֹת יְקִטִירָנָה: וּבִהְעֲלֵת אֶהָרֹן אֵת הַנְּרוֹת בֵּין הָעֶרְבִים יְקִטִירָנָה קִטְרֵת תְּמִיד לְפָנֶיךָ יְיָ לְדוֹרֹתֶיכֶם:

תָּנוּ רַבָּנֵי פְּטוּם הַקִּטְרֵת כִּי צַד שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁמוֹנָה מְנִים הֵיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנְיֵן יָמוֹת הַחֲמָה. מְנָה לְכָל יוֹם. פָּרַס בְּשַׁחֲרִית וּפָרַס בֵּין הָעֶרְבִים. וְשְׁלֹשָׁה מְנִים יִתְּרִים שְׁמֵהֶם מְכַנִּיס כִּהֵן גְּדוֹל מְלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים. וּמְחַזִּירֵן לְמַכְתָּשֶׁת בְּעֶרְבַיּוֹם הַכַּפּוּרִים. וְשׁוֹחֲקוֹן יָפָה יָפָה כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה דָּקָה מִן הַדָּקָה: וְאֶחָד עֶשֶׂר סַמִּימִים הֵיוּ בָּהּ. וְאֵלוֹ הֵן (יש נוהגים לַמְנוּת בְּאֶצְבָּעוֹת) אֶהָצְרִי בְּהַצְפָּרֵן גֵּהֶלְבֹנָה דוֹהֶלְבֹנָה, מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מְנָה. הַמֵּר וּוְקִצִיעָה זִשְׁבֵּלֶת נֶרֶךְ חוֹכְרָכֶם, מִשְׁקַל שֶׁשָׁה עֶשֶׂר שֶׁשָׁה עֶשֶׂר מְנָה. טַהֲקִשְׁט שְׁנַיִם עֶשֶׂר. יוֹקְלוּפָה שְׁלֹשָׁה. יֶאוּקְנָמוֹן תַּשְׁעָה. בּוֹרִית כְּרִשִׁינָה תַשְׁעָה קִבִּין. יֵין קַפְרִיסִין, סֵאִין תִּלְתָּא וְקִבִּין תִּלְתָּא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין, מִבִּיא חֲמֵר חוֹרֵן עֲתִיק. מְלַח סְדוּמִית רוּבַע (הַקֶּב), מַעֲלָה עֶשֶׂן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נֶתָן הַבְּבִלִי אוֹמֵר אִף כֶּפֶת הַיֶּרֶדֶן כָּל שְׁהוּא וְאִם נֶתָן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָה. וְאִם חֲסַר אַחַת מִכָּל סַמִּינָה חֲזֵב מִיָּתָהּ: רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הָצְרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׁרָף הַנוּטָף מַעֲצֵי הַקֶּטֶף. בְּרִית כְּרִשִׁינָה שְׁשִׁפִין בָּהּ אֵת הַצְּפָרֵן כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה נְאֻה. יֵין קַפְרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוֹ אֵת הַצְּפָרֵן כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ אֶלָּא שְׁאִין מְכַנִּיסִין מִי רַגְלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד: תִּנְיָא. רַבִּי נֶתָן אוֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר. הַדֶּק הֵיטֵב הֵיטֵב הַדֶּק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפָה לְבִשְׁמִים. פְּטָמָה לְחַצְאִין כְּשֶׁרָה. לְשִׁלִּישׁ וְלָרְבִיעֵה לֹא שְׁמַעְנוּ: אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, זֶה הַכֶּלֶל. אִם כְּמִדְתָּה כְּשֶׁרָה לְחַצְאִין. וְאִם חֲסַר אַחַת מִכָּל סַמִּינָה חֲזֵב מִיָּתָהּ: תִּנְיָא. בַּר קַפְרָא אוֹמֵר. אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיטָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחַצְאִין: וְעוֹד תִּנְיָא בַּר קַפְרָא, אֵלוֹ הֵיטָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוּב שֶׁל דְּבִשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ. מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה, כִּי כָּל שָׂאֵר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לַיְיָ:

תפלת מנחה

ג"פ - יְיָ וְהַצְבּוֹת עֲמָנוּ, מְשַׁבֵּב לָנוּ אֶל־י יַעֲקֹב, סֵלָה: גי"פ יְיָ וְהַצְבּוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטַח בָּךְ: גי"פ יְיָ, הוֹשִׁיעָה, הַמְּלִךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ: אַתָּה סֹתֵר לִי מִצָּר תִּצְרַנִּי, רַנִּי פִלְט תִּסּוּבֵבֵנִי. סֵלָה: וְעָרְבָה לִי יְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת:

אָנָּה, בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ, תִּתִּיר צְרוּרָה: קִבַּל רִנַּת עַמְּךָ, שְׂגִבְנוּ, טְהַרְנוּ, נוֹרָא: נָא גְבוּר, דוֹרְשֵׁי יְחוּדְךָ כְּבַבַּת שְׁמַרְם: בְּרַכֶּם, טְהַרְם, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תִּמְיֵד גְּמִלָּם: חֲסִין, קְדוֹשׁ, בְּרוּב טוֹבְךָ נִהַל עֲדָתְךָ: יַחִיד גֵּאָה, לַעֲמֹךָ פִּנְה, זוֹכְרֵי קְדוּשָׁתְךָ: שׁוֹעֲתֵנוּ קִבַּל, וּשְׁמַע צַעֲקוֹתֵנוּ, יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אֲשֶׁר־י יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ. עוֹד יִהְלֹךְ סֵלָה: אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁכְחָה לוֹ. אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁי יְיָ אֱלֹהֵינוּ: תִּהְלַח לְדוֹד. אַרְוֵמְךָ אֱלֹהֵי הַמְּלִךְ. וְאַבְרָכָה שְׁמֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ. וְאַהֲלֵלָה שְׁמֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ. וּגְבוּרָתֶיךָ נִגִּידוּ: הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ. וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעִזּוֹז נוֹרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ. וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זָכַר רַב טוֹבְךָ יִבְיַעוּ. וְצְדָקָתְךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ. אַרְךָ אַפִּים וּגְדֻלַּת חֶסֶד: טוֹב יְיָ לְכָל. וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֵׂיךָ. וְחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ. וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתֵנוּ. וּכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים. וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנְּפֻלִים. וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁבְּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתַח אֶת יְדֶךָ. וּמְשַׁבֵּעַ לְכָל חַי רִצּוֹן: צְדִיק יְיָ בְּכָל דְרָכָיו. וְחֲסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קְרוּב יְיָ לְכָל קְרָאֵיו. לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֶּת: רִצּוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה. וְאַתָּה שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֲהַבָּיו. וְאַתָּה כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תִּהְלַת יְיָ וְהַדָּבָר פִּי. וַיְבָרֶךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קְדוֹשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחָנוּ נְבָרֶךְ יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הַלְלוּיָהּ:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אַמֵּן בְּעֲלָמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ. בְּחִיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחִי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזָמַן קָרִיב. וְאַמְרוּ אִמֵּן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְא מִן כָּל (בְּעֵשִׂי"ת לְעֵלְא לְעֵלְא מְכַל) בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחַמְתָּא דְאַמִּירָן בְּעֲלָמָא. וְאַמְרוּ אִמֵּן:

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא. הִבּוּ גְדֻלַּת לֵאל־יְיָ: אֲנִי שְׁפָתֵי תִפְתַּח וּפִי נִגִּיד תִּהְלַתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבָרְהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק. וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הַלְלוּ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא לְעֵלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת. וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בְּעֵשִׂי"ת - זְכַרְנוּ לְחַיִּים. מְלַךְ חַפְצֵי בְּחַיִּים. וְכַתְּבָנוּ בְּסִפְרֵי הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי יְיָ חַיִּים:

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגֹן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְגֹן אֲבָרְהָם:

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם, אֲנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בְּחוֹרָף מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ. מְלַךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

תפלת מנחה

בעשיית - מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יְיָ, מחיה המתים:

נקדש את שמך בעולם, כשם שמקדישים אותנו בשמי מרום, ככתוב על יד נביאך. וקרא זה אל זה ואמר: קו"ח קדוש. קדוש. קדוש יְיָ זה צבֹות. מלא כל הארץ כבודו: חזן לעמתם ברוך יאמרו: קו"ח ברוך כבוד יְיָ ממקומו: חזן ויבדברי קדשך כתוב לאמר: קו"ח ימלך יְיָ לעולם, אל יך ציון לדר ודר. הללויה:

חזן לדור ודור נגיד גדלך. ולנצח נצחים קדשתך נקדיש. ושבחך אל ינו מפינו לא ימוש לעולם ועד. כי ל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יְיָ. הַ ל (בש"ת המלך) הקדוש: אתה חונן וכו' אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללך סלה. ברוך אתה יְיָ. הַ ל (בעשיית: המלך) הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת. ומלמד לאנוש בינה: חננו מאתך דעה בינה והשכל: ברוך אתה יְיָ, חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך. וקרבונו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יְיָ, הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו, כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו. כי מוחל וסולח אתה. ברוך אתה יְיָ, חנן המרבה לסלח:

ראה בענינו. וריבה ריבנו. וגאלנו מהרה למען שמך. כי גואל חזק אתה. ברוך אתה יְיָ, גואל ישראל:

בתענית צבור אומר הש"ץ עננו כאן עננו, יְיָ, עננו, ביום צום תעניתנו, כי בצרה גדולה אנחנו. אל תפן אל רשענו. ואל תסתור פניך ממנו. ואל תתעלם מתחנתנו. היה נא קרוב לשועתנו. יהי נא חסדך לנחמנו. טרם נקרא אליך עננו. כדבר שנאמר. והיה טרם יקראו ואני אענה. עוד הם מדברים ואני אשמע: כי אתה יְיָ העונה בעת צרה. פודה ומציל בכל עת צרה וצוקה: ברוך אתה יְיָ. העונה בעת צרה:

רפאנו, יְיָ, ונרפא. הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה. והעלה רפואה שלמה לכל מכותינו. * כי ל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה יְיָ. רופא חולי עמו ישראל:

הרצה להתפלל בעד החולה יאמר כאן תחנה זו: * יהי רצון מלפניך יְיָ אל י ואל י אבותי. שתשלח מהרה רפואה שלמה מן השמים. רפואת הנפש ורפואת הגוף (פב"פ) בתוך שאר חולי ישראל: כי אל וכו'

ברך עלינו, יְיָ אל ינו, את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה. ותן לבקיא ברכה. בחורף טל ומטר לברכה על פני האדמה, ושבענו מטובה. וברך שנתנו כשנים הטובות: ברוך אתה יְיָ, מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו. ושא נס לקבץ גליותינו. וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ: ברוך אתה יְיָ, מקבץ נדחי עמו ישראל:

השיבה שופטינו כבראשונה. ויועצינו כבתחלה. והסר ממנו יגון ואנחה. ומלך עלינו מהרה אתה יְיָ לברך בחסד וברחמים. וצדקנו במשפט. ברוך אתה יְיָ. מלך אוהב צדקה ומשפט. (בעשיית: המלך המשפט):

תפלת מנחה

וּלְמַלְשֵׁינִים אֵל תְּהִי תַקְוָה. וְכָל הַרְשָׁעָה כָּרְגַע תֵּאבֵד. וְכָל אוֹיְבֵךְ מִהֲרָה יִכְרֹתוּ. וְהַזְדִּים מִהֲרָה תַעֲקֹר וְתִשָּׁבֵר וְתִמְגַּר וְתִכְנִיעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְיַע זְדִים:

עַל הַצְדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים. וְעַל זְקֵנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל פְּלִיטַת סוֹפְרֵיהֶם. וְעַל גְּרֵי הַצֶּדֶק וְעַלֵינוּ. יְהִמוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת. וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא נִבּוֹשׁ כִּי בָךְ בְּטַחְנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מְשַׁעַן וּמְבַטֵּחַ לַצְדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב. וְתִשְׁכַּח בְּתוֹכָהּ כָּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. וּבִנְה אֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם. וְכִסֵּא דָוִד מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תִּכְוֵן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֵת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה תִצְמִיחַ. וְקִרְנוֹ תָרוּם בִּישׁוּעָתְךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִינּוּ כָּל הַיּוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מִצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

שִׁמְעֵנוּ קוֹלֵנוּ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֵת תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי לְשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה. וּמְלַפְנִיךָ מְלַכְנוּ. רִיקָם אֵל תִּשְׁיבֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

עֲנֵנוּ, יְיָ, עֲנֵנוּ, בְּיוֹם צוֹם תַעֲנִיתֵנוּ, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ. אֵל תִּפְּן אֵל רְשָׁעֵנוּ. וְאֵל תִּסְתֵּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ. וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתַּחֲנִתֵנוּ. הִיָּה נָא קִרְוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ. יְהִי נָא חֲסִדְךָ לְנַחֲמֵנוּ. טָרַם נִקְרָא אֱלֹהִים עֲנֵנוּ. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר. וְהָיָה טָרַם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה. עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעֵ: כִּי אַתָּה יְיָ הָעוֹנֶה בְּעַת צָרָה. פּוֹדֶה וּמְצִיל בְּכָל עַת צָרָה וְצוֹקָה: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ וְכוּ'

רַצָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפִּלָּתָם. וְהִשָּׁב אֵת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן. וְתִהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵל י אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבוֹא וְיִגִיעַ. וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע. וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵינוּ וּפְקוּדוֹתֵנוּ וְזְכוֹרֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ. וְזְכוֹרֵנוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ. וְזְכוֹרֵנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁךְ. וְזְכוֹרֵנוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. לְפָנֶיךָ. לְפִלִיטָה לְטוֹבָה. לַחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים. לַחֲיִים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם בְּיוֹם בְּרֵאשׁ חֲדָשׁ רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ בַּחוּהַמִּי"פּחַג הַמִּצּוֹת בַּחוּהַמִּי"סחַג הַסְּכוֹת הַזֶּה. זְכַרְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקוּדוֹ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לַחֲיִים. וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֱלֹהִים עֲנֵינוּ. כִּי לְמַלְךָ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. הַמְחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מִוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵל י אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ. מְגוֹן יְשׁוּעָה אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר: נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל נְשִׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נְסִיךְ שְׂבָכָל יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת. עָרַב וּבִקֵּר וְצִהָרִים: הַטוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא תִמוּ חֲסִדֶיךָ. מֵעוֹלָם קוִינּוּ לָךְ:	מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵל י אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ. מְגוֹן יְשׁוּעָה אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר: נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל נְשִׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נְסִיךְ שְׂבָכָל יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת. עָרַב וּבִקֵּר וְצִהָרִים: הַטוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא תִמוּ חֲסִדֶיךָ. מֵעוֹלָם קוִינּוּ לָךְ:
--	---

תפלת מנחה

על הנסים ועל הפרקו ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים
ההם בזמן הזה :

לחנוכה - בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול שמונאי ובניו. כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשכיחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך: ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם. דנת את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים ביד חלשים. ורבים ביד מעטים. וטמאים ביד טהורים. ורשעים ביד צדיקים. וזדים ביד עוסקי תורתך. ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקו כהיום הזה: ואחר כך באו בניך לדביר ביתך. ופנו את היכלך. וטהרו את מקדשך. והדליקו נרות בחצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חנכה אלו. להודות ולהלל לשמך הגדול:

בפורים - בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה. כשעמד עליהם המן הרשע. בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד. בשלשה עשר לחדש שנים עשר. הוא חדש אדר. ושללם לבוז: ואתה ברחמיך הרבים. הפרת את עצתו. וקלקלת את מחשבתו. והשבות לו גמולו בראשו. ותלו אותו ואת בניו על העץ:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפניו תמיד לעולם ועד:

בעשיית וכתב לחיים טובים כל בני ברייתך:

וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת. הֲלֹ יְשׁוּעַתְנוּ וְעֲזַרְתָּנוּ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. הַטוֹב שְׁמֶךָ וְלֶךָ נֶאֱמָה לְהוֹדוֹת:

לש"ץ בת"צ: אֵלֵינוּ וְאֵלֵינוּ יְיָ אֲבוֹתֵינוּ. בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ. הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהָרֹן וּבְנָיו כַּהֲנִים עִם קְדוּשָׁתְךָ. כְּאֲמֹר: יְבָרְכֶךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פְּנֵי אֱלֹהֵי וַיְחַנֶּךָ: יִשָּׂא יְיָ פְּנֵי אֱלֹהֵי וַיִּשֶׂם לָךְ שְׁלוֹם:

הקהל - אֲדִיר בְּמָרוֹם שׁוֹכֵן בְּגִבּוֹרָה אַתָּה שְׁלוֹם וְשִׁמְךָ שְׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן שְׁתִּשִּׁים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם:

שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תִּשִּׁים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מְלֶךְ אֲדוֹן לְכָל הַשְּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ:

למנחה בתענית ציבור שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה. חוֹ וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ. כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְיָ אֵלֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ.

בעשיית בספר חיים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם. וּפְרִינְסָה טוֹבָה. נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ. אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

תפלת מנחה

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יְיָה צורי וגואלי :

אֵל־י. נצר לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדם. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך. ובמצותיך תרדף נפשי. וכל החושבים עלי רעה. מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם: עשה למען שמך. עשה למען ימינך. עשה למען קדשך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידיך הושיעה ימינך וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יְיָה צורי וגואלי: עשה שלום (בעשיית השלום) במרומו. הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יְיָה אֵל־ינו ואל־י אבותינו. שיבנה בית המקדש במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות: וערבה ליְיָה מנחת יהודה וירושלים. כימי עולם וכשנים קדמוניות:

בעשיית ובת"צ אומרים אבינו מלכנו: אבינו מלכנו. חטאנו לפניך: אבינו מלכנו. אין לנו מלך אלא אתה: אבינו מלכנו. עשה עמנו למען שמך: אבינו מלכנו. בך (בעשיית: חדש) עלינו שנה טובה: אבינו מלכנו. בטל מעלינו כל גזרות קשות: אבינו מלכנו. בטל מחשבות שונאינו: אבינו מלכנו. הפר עצת אויבינו: אבינו מלכנו. פלה כל צר ומשטין מעלינו: אבינו מלכנו. סתם פיות משטינינו ומקטריגנו: אבינו מלכנו. פלה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ועון ושמד מבני בריתך: אבינו מלכנו. מנע מגפה מנחלתך: אבינו מלכנו. סלח ומחל לכל עונותינו: אבינו מלכנו. מחה והעבר פשעינו וחסאתינו מנגד עיניך: אבינו מלכנו. מחק ברחמיך הרבים כל שטרי חובותינו: אבינו מלכנו. החזירנו בתשובה שלמה לפניך: אבינו מלכנו. שלח רפואה שלמה לחולי עמך: אבינו מלכנו. קרע. רע-גזר דיננו: אבינו מלכנו. זכרנו בזכרון טוב לפניך:

לתענית צבור: אבינו מלכנו. זכרנו לחיים טובים: אבינו מלכנו. זכרנו לגאולה וישועה: אבינו מלכנו. זכרנו לפרנסה וכלכלה: אבינו מלכנו. זכרנו לזכויות: אבינו מלכנו. זכרנו לסליחה ומחילה:

לעשרת ימי תשובה: אבינו מלכנו. כתבנו בספר חיים טובים: אבינו מלכנו. כתבנו בספר גאולה וישועה: אבינו מלכנו. כתבנו בספר פרנסה וכלכלה: אבינו מלכנו. כתבנו בספר זכויות: אבינו מלכנו. כתבנו בספר סליחה ומחילה:

אבינו. מלכנו הצמח לנו ישועה בקרוב: אבינו מלכנו. הרם קרן ישראל עמך: אבינו מלכנו. הרם קרן משיחך: אבינו מלכנו. מלא ידנו מברכותיך: אבינו מלכנו. מלא אסמינו שבע: אבינו מלכנו. שמע קולנו חוס ורחם עלינו: אבינו מלכנו. קבל ברחמים וברצון את תפלתנו: אבינו מלכנו. פתח שערי שמים לתפלתנו: אבינו מלכנו. זכור כי עפר אנחנו: אבינו מלכנו. נא אל תשיבנו ריקם מלפניך: אבינו מלכנו. תהא השעה הזאת שעת רחמים ועת רצון מלפניך: אבינו מלכנו. חמול עלינו ועל עוללינו וטפנו: אבינו מלכנו. עשה למען הרוגים על שם קדשך: אבינו מלכנו. עשה למען טבוחים על יחודך: אבינו מלכנו. עשה למען באי באש ובמים על קדוש שמך: אבינו מלכנו. נקום לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך: אבינו מלכנו. עשה למענך אם לא למעננו: אבינו מלכנו. עשה למענך והושיענו: אבינו מלכנו. עשה למען רחמיך הרבים: אבינו מלכנו. עשה למען שמך הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו: אבינו מלכנו. חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו:

תפלת מנחה

ויאמר דוד אל גד. צר לי מאד, נפלה נא ביד יְהוָה כי רבים רחמיו, וביד אדם אל אפלה:

רחום וחנון חטאתי לפניך. יְהוָה מלא רחמים. רחם עלי וקבל תחנוני: יְהוָה אל באפך תוכיחני. ואל בחמתך תיסרני: חנני יְהוָה. כי אמלל אני. רפאני יְהוָה. כי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאד. ואתה יְהוָה עד מתי: שובה יְהוָה. חלצה נפשי. הושיעני למען חסדך: כי אין במות זכרך. בשאול מי יודה לך: יגעתי באנחתי. אשחה בכל לילה מטתי. בדמעתי ערשי אמסה: עששה מפעס עיני. עתקה בכל צוררי: סורו ממני כל פעלי און. כי שמע יְהוָה קול בכיי: שמע יְהוָה תחנתי. יְהוָה תפלתי יקח: יבשו ויבהלו מאד כל איבי. ישבו יבשו רגע:

שומר ישראל. שמר שארית ישראל. ואל יאבד ישראל. האומרים: שמע ישראל:

שומר גוי אחד. שמר שארית עם אחד. ואל יאבד גוי אחד. המיחדים שמך יְהוָה אל ינו יְהוָה אחד:

שומר גוי קדוש. שמר שארית עם קדוש. ואל יאבד גוי קדוש. המשלשים בשלש קדשות לקדוש:

מתרצה ברחמים ומתפייס בתחנונים. התרצה והתפייס לדור עני. כי אין עוזר: אבינו מלכנו. חננו ועננו. כי אין בנו מעשים. עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו:

ואנחנו לא נדע מה נעשה. כי עליך עינינו: זכר רחמיך יְהוָה וחסדיך. כי מעולם המה: יהי חסדך יְהוָה עלינו. כאשר יחלנו לך: אל תזכר לנו עונות ראשונים. מהר יקדמונו רחמיך. כי דלוננו מאד: חננו יְהוָה חננו. כי רב שבענו בוז: ברגז רחם תזכור כי הוא ידע יצרנו. זכור כי עפר אנחנו: עזרנו אל י ישענו על דבר כבוד שמך. והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. אמן בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא: יתברך: וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא. בריך הוא. אמן לעלא מן כל (בעשי"ת ולעלא מכל) ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא. ואמרו אמן: תתקבל צלותהון ובעותהון דכל ישראל קדם אבוהון די בשמיא, ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל. ואמרו אמן: עושה שלום (בעשי"ת השלום) במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלת מנחה

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא עשנו כגויי הארצות. ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם וגורלנו ככל המונם: שהם משתחוים להבל ולריק ומתפללים אל ל לא יושיע: ואנחנו כורעים ומשתחוים ומוזדים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל. ושכינת עזו בגבהי מרומים: הוא אל ינו אין עוד. אמת מלכנו. אפס זולתו. כפתוב בתורתו. וידעת היום והשבת אל לבבך. כי י זה הוא האל ים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת. אין עוד:

על כן נקוה לך י זה אל ינו לראות מהרה בתפארת עזך. להעביר גלולים מן הארץ. והאלילים פרות ופרתון. לתקן עולם במלכות ש י. וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל. כי לך תכרע כל ברך. תשבע כל לשון. לפניך י זה אל ינו יכרעו ויפלו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את על מלכותך. ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בכבוד. כפתוב בתורתך. י זה ימלך לעולם ועד: ונאמר. והיה י זה למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה י זה אחד ושמו אחד: קיי

אל תירא מפחד פתאום ומשאת רשעים כי תבא: עזו עצה ותפר. דברו דבר ולא יקום. כי עמנו ל: ועד זקנה אני הוא. ועד שיבה אני אסבל. אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט: